

[Povisen.]

ter. Det kan ske i Aarhus, hvor det hele samles. Herovre i København er det spredt saa vidt omkring, at der slet ikke kan blive Tale om noget virkeligt Samliv og nogen gensidig Paavirkning, og skal vi til yderligere at udvide her i København, ja, saa vil det betyde, at det hele spredes endnu mere.

Jeg tror, alt taler for, at man nu gaar til Anerkendelse af Universitetet i Aarhus, og jeg vil paa det varmeste anbefale, at man slutter sig til det af Ministeren her stillede Forslag.

Axel Dam: Personlig og i min Egen- skab af Akademiker har jeg Sympati for det jydsk Universitet af de forskellige saglige Grunde, som ogsaa er blevet fremført af andre Talere. Jeg mener, at det københavnske Universitet trænger til Aflastning og ogsaa kunde have godt af at faa en Konkurrent andetsteds, og ligesom det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er jeg Tilhænger af en større Decentralisation. At Stedet bør være Aarhus, mener jeg ogsaa, der er gode Grunde for. Der er jo allerede udført et anerkendelsesværdigt Arbejdeovre i Aarhus, og der er, som ogsaa fremført, mange Betingelser, som ikke findes andre Steder: Hospitaler, Sindssygeanstalt og Statens Bibliotek.

Noget anderledes stiller det sig, naar man kommer til den økonomiske Side af Sagen.

Det øvrige Ting har jo en anden Opfattelse af Statens Opgaver, end vi har, og de maa jo handle ud fra denne Opfattelse. For os stiller det sig saadan, at vi af principielle Grunde ikke kan stemme for en Forøgelse af Statens Udgiftsbudget. Særlig i Øjeblikket vilde vi være betænkelige ved at gøre det, da enhver forøget Udgift for det offentlige efter vor Mening indirekte bidrager til at forøge de Vanskeligheder, som skaber Arbejdsløshed, og vi mener unægtelig, at Løsningen af Arbejdsløshedsproblemet i Øjeblikket er langt mere brændende end Spørgsmaalet om det jydsk Universitet. Vi er imidlertid Tilhængere af, at det faar Anerkendelse til at afholde Eksaminer med samme Retsvirkninger som det københavnske Universitet.

Naar jeg sluttelig skal udtale mig paa min Gruppens Vegne, maa jeg altsaa sige, at vi har Sympati for Sagen, men — hvis jeg maa bruge et lidt populært Udtryk — vi har ikke noget at have den i økonomisk set. Vi vil derfor ikke gaa imod Lovfor- slaget, men vi kan ikke positivt stemme for

forøgede Udgifter paa Statens Budget i Øjeblikket og vil derfor lade være at stemme om dette Forslag.

Bomholt: Hvad angaar Beliggenheden for et jydsk Universitet, kan jeg tiltræde Tanken om, at det anbringes i Aarhus. Mit Standpunkt har jeg nærmere begrundet i Rigsdagstidenden for 1929—30, Spalte 717. Det er af afgørende Værdi, at de vor- dende Embedsmænd bringes i Kontakt med vor Tids sociale Bevægelser og de mange Problemer, der knytter sig til et moderne Demokrati. Et Universitet anbragt i en lille By vil rimeligvis inden længe stivne i Tradition. Det kommer let til at betyde for meget i Byens Liv i Forhold til andre Virksomheder og bidrager derved til at holde gamle akademiske Fordomme i Live.

Den studerende skal allerede i sin Studietid stifte Bekendtskab med det praktiske Liv, som al Undervisning og skolet Evne skal tjene. Hvis vi anbringer Uni- versitetet i en sønderjydsk eller anden mindre By, opstaar der meget let et Milieu- præg, som den aktive og virksomme Del af Befolkningen ikke kan være tjent med. Et Universitet har nemlig ikke til Opgave at ruge over Fortiden og dens nationale Minder, men at pege paa den Fremtid, der kan skabes af arbejdsdygtige Men- nesker.

Vor Tid stiller i stigende Grad Krav til praktisk Indsats, til lydhør Samtids- orientering, og hvis et jydsk Universitet skal faa Betydning, er det her, der skal brydes nye Baner. Jeg skal med Forman- dens Tilladelse citere nogle Linier, som Se- kretæren i Arbejdernes Oplysningsforbund, nu afdøde Folketingsmand Harald Jensen, skrev sidste Foraar:

„Vi kan nok trænge til et nyt Uni- versitet. Men det maatte da ogsaa i bogstavelig Forstand være nyt. Det maatte tage de nye folkelige Lærefag op, som der ikke har været Plads til ved det videnskabelige Universitet i København. Det maatte i første Række være et Universitet for Folk uden Stu- dentereksamen, et Universitet for de modne Mænd og Kvinder, der bærer det offentlige Livs Byrder i Sogneraad, Byraad, Værgeraad, Skatteraad, Ligningskommissioner — et Universitet for den Ungdom, der efter Aars Arbejde i praktisk Erhverv følte Trang til Dygtig- gørelse som Samfundsborgere, en Un- dervisning, der kunde være til Støtte for dem i deres fremtidige Gerning i landøkonomiske Sammenslutninger, i An-